

**Stručni osvrt na odjevnu komponentu nastupa dječjih grupa
folklornog ansambla „Ivan Goran Kovačić“ održanog 28. svibnja 2017. u 19 h**

Koncert je održan u dvorani centra za kulturu Trešnjevka, gledalište je bilo većinom ispunjeno. Na početku nam se obratio predsjednik ansambla gosp. Danijel Vukobrat, pozdravio sudionike te članove komisije te nas informirao da nakon 5 godina rada s dječjim skupinama, ansambl aplicira za status dječjeg folklornog ansambla te da će program izvesti 96 djece. Program je bio koncipiran kao standardni folklorni program od devet brojeva, sedam plesnih, jedan vokalni te jedan tamburaški.

Koncert je počeo vokalnim brojem „Jankić je dojahal“, u kojem su sudjelovali svi izvođači, slika je djelovala uvjerljivo i moćno iako je pa meni bila postavljena „preduboko“ na sceni, solist je bio simpatičan i uredan. Tamburaši su bili odjeveni u standardne slavonske nošnje, poravnatih duljina košulja, tamburašice također uredne kao i maleni svirač u zagorskoj nošnji. Nakon izvedbe djeca se nisu baš snašla, pa je potrajalo dok su sve grupe napustile scenu.

Uslijedili su pjesme i plesovi Slavonije „Ajde druge da igramo“ koje nam je izvela brojna starija dječja skupina. Nosili su lijepo uređene „vezenke“ s izglačanim i pravilo postavljenim marama na leđima, no nedovoljno usklađenih donjih rubova sukanja i pregača. Djevojke su bile uredno i pravilno počešljane, nekima cvijeće nije bilo dovoljno učvršćeno pa je tako padalo tijekom izvedbe. Dječaci su bili uredni, jedino što bi mogli popraviti su frizure, budući da se kod dva dječaka moglo primijetiti da se nije radio o dovoljno sceni prilagođenim frizurama, što zbog duljine a što zbog oblika viđenih.

“Mi smo seke bosonoge” naziv je pjesama i plesova Slavonije koju nam je izvela mlađa plesna skupina uz pratnju uredno obučenog tamburaškog orkestrara. Djeca su bila obučena u malene „vezenke“ a tri najmlađe u radne varijantu nošnji prilično usklađenih duljina osim jedne od te tri djevojčice . Djeca su bila izvrsno počešljana, osim djevojčice koja je nosila „kečke“ i one koja je imala pletenice tipa „riblje kosti“. Preporučam idući puta obratiti pažnju na obuču jer dvije od tri najmanje djevojčice nisu imale crne papučice. Dječaci su bili uredni doduše u malo predugim košuljama.

Nakon mlađe uslijedila je srednja dječja skupina s premijernom izvedbom dječjih igara, pjesama i plesova Međimurja „Šećem, sećem, drotičko“. Na scenu prvo izlazi sedam djevojčica. Šest u „puhačicama“ koje nisu usklađene duljinama, uredno počešljanih te bosih. Jedna u standardnoj međimurskoj nošnji. Nakon njih dolazi devet djevojčica u međimurskim nošnjama, koje su općenito preduge za taj uzrast a u pojedinim slučajevima neusklađenih duljina suknji i pregača te međusobno različitih duljina među plesačicama. „Tibeti“ su ipak prezategnuti, a u većini slučajeva na leđima nisu bili centrirani, no bili su koloritno raspoređeni dobro ali zaista bi trebalo inzistirati na malo vedrijim bojama za djecu. Dječaci su bili uredni.

Koreografiju “Kukuvača zakukuje” izvela nam starija dječja skupina. Djevojčice bile su odjevene u bijele nošnje, lijepo uređene no u pojedinim slučajevima neusklađenih donjih rubova te neusklađenih duljina sukanja i pregača. Šest djevojčica nije imalo ni pojas ni prsluk pa preporučam nešto od toga dodati. Što se tiče nakita, bio je primjeren ali bi preporučila zakačiti ga zihericom kako ne bi završio

na leđima. Dječaci su bili uredni u predugim košuljama neusklađenih duljina a frizure sam već komentirala.

Usljediła je druga premijera ove večeri pod nazivom "Sedi ježo u oranju" u izvedbi najmlađe dječje skupine, vrtičke. Djevojčice su bile odjevene u bijele haljinice usklađenih duljina, bose. Dječaci su također bili bos i odjeveni samo u bjelini. Jednostavno, dobro odabrano te primjereno podneblju i uzrastu djece.

Slijedeća izvedba ove večeri bila je „Hajd' pogodi tko je to“ dječje igre, pjesme i plesovi Posavine u izvedbi srednje dječje grupe. Djevojčice su odjevene u standardne posavske nošnje bile uredne i u većini slučajeva dobro usklađenih duljina nošnji, od nakita korištene su mašne koje bi ipak trebale biti malo više postavljene. Ostale djevojčice koje su bile bose u bijelim haljinicama, trebalo je bolje uskladiti što se tiče duljina. Dječaci su bili uredni u posavskim nošnjama sa standardnim crvenim prslucima.

Tamburaši su nam izveli glazbeni intermezzo „Ketlepeš“. Kao što sam već napisala, svi svirači su bili uredni, jedino bi sugerirala da tamburašice ispod koralja stave mašne.

Završnu točku koncerta, pjesme i plesove Podravine pod nazivom „Svi u kolu mirno stojte“. Izvele su sve skupine, osim vrtičke koliko sam primijetila. Djevojke su imale različite duljine donjih rubova, te tu i tamo neusklađene duljine pregača sa suknjama, no ukupna slika je djelovala zadovoljavajuće. Kod djevojčica s crnim prslucima sugerirala bi izostavljanje istih jer se „tibeti“ mogu nositi i bez prsluka, a budući da se radi o mlađem uzrastu onda bi to bilo i s aspekta razlike u godinama prihvatljivo. Pojedini dječaci su imali vidno predugačke košulje ali su bili u pravilno odabranim i dobro nošenim nošnjama koje odgovaraju prikazanom podneblju.

Koncert je što se tiče odjevne komponente bio uspješan. Napredak je ostvariv u usklađivanju donjih rubova, iako ne u svim skupinama u jednakoj mjeri budući da su neke bile već na zadovoljavajućoj razini. Djeca su bila odjevena u skladu s područjem koje prezentiraju a frizure su također bile vjerodostojne. Vidi se da je u skupinama prisutna svijest o scenskom odijevanju i usklađivanju unutar skupine. Kod srednje i starije skupine je bilo definitivno najviše neusklađenosti u duljinama donjih rubova pa upravo tu vidim najviše prostora za edukaciju i poboljšanje. Kod najmlađe skupine, vrtičke, primjenom principa „manje je više“ ostvarena je primjerena kostimografija na zavidnoj razini. Većina spomenutih propusta može se popraviti sa još malo truda i koncentracije pri samom odijevanju. Zaključila bi da je pokazan velik potencijal, što se tiče broja skupina te brojnosti unutar pojedine skupine te da je vidljiv kvalitetan rad u pogledu scenskog odijevanja, koji samo treba još malo izoštriti u praksi.

Katarina Horvatović

diplomirani ekonomist, magistra pedagogije, etnologije i kulturne antropologije